

1208

ZARZĄDZENIE Nr 361 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1956 r.

w sprawie odbywania i finansowania praktyk studentów szkół wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą praktyk studentów szkół wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

§ 2. 1. Ministerstwa, urzędy centralne i wojewódzkie rady narodowe zarządzające zakładami pracy są obowiązane — na wniosek ministerstw (urzędów centralnych), którym podlegają szkoły wyższe — przydzielać dla studentów szkół wyższych potrzebną ilość praktyk w przodujących zakładach pracy, wyróżniających się wyposażeniem i organizacją, oraz zapewnić tym zakładom niezbędne w tym celu środki finansowe — według zasad przewidzianych niniejszym zarządzeniem.

2. Zakłady pracy, wyznaczone przez swoje władze nadrzędne do przeprowadzania praktyk, obowiązane są do zawierania umów ze szkołami wyższymi o odbycie i przeprowadzenie tych praktyk w określonych w umowach terminach. Wzór umowy stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

3. Ministerstwa, urzędy centralne, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z ministerstwami, urzędami centralnymi i wojewódzkimi radami narodowymi zarządzającymi zakładami pracy mogą ustalić limity praktyk dla studentów jednorazowo na okres kilkuletni. W ramach ustalonych limitów szkoły wyższe zawierają każdego roku umowy z zakładami pracy.

§ 3. 1. Czas trwania i rodzaj praktyk studenckich określają plany studiów.

2. Nie później niż w listopadzie każdego roku powinny być ogłaszane w Monitorze Polskim zarządzenia ministrów (kierowników centralnych urzędów), którym podlegają szkoły

wyższe — ustalające na następny rok kalendarzowy terminy rozpoczęcia i trwania praktyk studenckich na poszczególnych kierunkach studiów, z wyjątkiem terminów rozpoczęcia i trwania praktyk odbywanych przez słuchaczy studiów zaocznych wyższych szkół rolniczych. Zarządzenia te powinny być wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. 1. Studenci skierowani przez szkołę wyższą na praktyki (z wyjątkiem praktyk określonych w § 7 i § 8 ust. 3) otrzymują:

- 1) równowartość kosztów przejazdu na praktykę z siedziby szkoły lub miejsca zamieszkania do miejsca odbywania praktyki i z powrotem pociągiem osobowym II klasy według taryfy ulgowej; koszty przejazdu wypłaca studentom bezpośrednio szkoła wyższa z chwilą wydania skierowania na praktykę;
- 2) wynagrodzenie ryczałtowe płatne z góry w wysokości wynoszącej:
 - a) za praktykę odbywaną po I roku studiów — 419 zł miesięcznie,
 - b) za praktykę odbywaną po II i dalszych latach studiów — 439 zł miesięcznie,
 - c) za praktykę przeddyplomową lub dyplomową — 479 zł miesięcznie;
- 3) dodatki rodzinne, jeżeli student ma rodzinę na własnym utrzymaniu, a praktyka trwa dłużej niż 3 miesiące; dodatek rodzinny wypłacany jest wówczas od czwartego miesiąca trwania praktyki przy zastosowaniu ogólnie obowiązujących zasad.

2. Studenci odbywający praktyki przy pracach terenowych (elektryfikacja, radiofonizacja, transport, architektura, historia kultury materialnej, konserwatorstwo i muzealnictwo, prace melioracyjne, miernicze, geologiczne, geodezyjno-kartograficzne, inżynierijno-sanitarne, weterynaria, budownictwo

wodne, prace urządzeniowe w leśnictwie), a także w państwowych ośrodkach maszynowych, państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych otrzymują poza wynagrodzeniem, o którym mowa w ust. 1, dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 6 zł za każdy dzień pobytu w terenie. Wynagrodzenie dodatkowe w tej samej wysokości otrzymują studenci odbywający praktykę w kopalniach pod ziemią.

3. W razie zmiany miejsca pracy podczas odbywania praktyk terenowych koszty przejazdu ponosi zakład pracy z własnych funduszy.

4. W razie odbywania praktyk terenowych w miejscowościach, w których zakład pracy nie może zapewnić studentom pomieszczenia mieszkalnego oraz wyżywienia we własnym zakresie lub zakładzie żywienia zbiorowego (§ 5), zakład pracy obowiązany jest do pokrycia kosztów zakwaterowania i wypłaty diet według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych pracowników państwowych.

5. W razie pobierania przez studenta w czasie odbywania praktyki terenowej diet wypłacanych z funduszy zakładu pracy (ust. 4) studentowi nie przysługuje dodatek 6 zł do wynagrodzenia, wypłacany z funduszy szkoły.

6. Wynagrodzenie ryczałtowe (ust. 1 pkt 2) i wynagrodzenie dodatkowe (ust. 2) oraz dodatki rodzinne (ust. 1 pkt 3) wypłaca studentowi z góry:

- 1) szkoła wyższa — za czas do 6 tygodni (włącznie) trwania praktyki,
- 2) zakład pracy, w którym student odbywa praktykę — za czas trwania praktyki ponad 6 tygodni; wypłaty dokonuje zakład pracy ze swoich środków obrotowych na rachunek właściwej szkoły wyższej.

7. Właściwa szkoła wyższa obowiązana jest zwrócić w ciągu dni 14 (licząc od daty przesłania szkole pówitowań studentów z odbioru wynagrodzeń wypłaconych przez zakład pracy) zakładowej pracy w drodze przelewu na jego konto bankowe sumę wypłaconą przez zakład.

8. Wynagrodzenia wypłacane studentom na podstawie niniejszego zarządzenia wolne są od podatku od wynagrodzeń.

§ 5. Poza obowiązkami wynikającymi z treści § 4 ust. 3,

4 i 6 pkt 2 zakłady pracy obowiązane są do:

- 1) zapewnienia bezpłatnie studentom przez czas trwania praktyk odpowiednio wyposażonych pomieszczeń mieszkalnych;
- 2) zapewnienia studentom wyżywienia na warunkach odpłatności obowiązującej pracowników zakładu pracy we własnych stołówkach lub w miejscowych zakładach żywienia zbiorowego,
- 3) zaopatrzenia studentów na czas trwania praktyki w odzież roboczą i ochronną, obuwiu oraz sprzęt ochrony osobistej zgodnie z tabelami norm odzieży roboczej i ochronnej, obowiązującymi w danym zakładzie pracy.

§ 6. 1. Studenci odbywający inne praktyki poza praktykami terenowymi mogą być przez zakład pracy skierowani do pełnienia określonych czynności, przewidzianych w programie praktyk, poza siedzibą zakładu pracy.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 zakład pracy obowiązany jest do zwrotu z własnych funduszy studentom kosztów przejazdu, noclegów oraz diet przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy podróżach służbowych pracowników danego zakładu pracy.

3. W razie skierowania studenta do kontynuowania praktyki w komórce organizacyjnej zakładu pracy, znajdującej się poza miejscem dotychczasowego odbywania praktyki, zakład pracy obowiązany jest do zwrotu z własnych funduszy

kosztów przejazdu oraz do zapewnienia studentom na nowym miejscu pomieszczenia i wyżywienia na warunkach określonych w § 5. Jeżeli zakład pracy nie ma możliwości zapewnienia pomieszczenia lub wyżywienia, obowiązany jest do zwrotu z własnych funduszy kosztów zakwaterowania i wypłaty diet.

§ 7. 1. Studenci odbywający praktyki na jednostkach pływających na morzu otrzymują zakwaterowanie, wyżywienie i wynagrodzenie na zasadach obowiązujących przy praktykach uczniów państwowych szkół morskich.

2. Koszty wyżywienia oraz wynagrodzenia za praktyki ponosi szkoła wyższa, która skierowała studentów na praktyki na jednostkach pływających.

§ 8. 1. Jeśli studentowi, który pracuje zarobkowo, nie można zaliczyć jako praktyki wykonywanej przez niego pracy zawodowej, wówczas pracodawca udziela mu urlopu na czas trwania praktyki w innym zakładzie pracy, wypłacając w tym czasie wynagrodzenie zmniejszone o kwotę ryczałtowego wynagrodzenia za praktykę, wypłacanego przez szkołę wyższą.

2. Jeżeli studentowi pracę zawodową zalicza się jako praktykę, nie przysługuje mu wynagrodzenie za praktykę i zwrot kosztów przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

3. Studenci studiów zaocznych odbywają praktyki w ramach udzielonego przez zakłady pracy płatnego urlopu oraz otrzymują z zakładu pracy zwrot kosztów przejazdu, zgodnie z odrębnymi przepisami dotyczącymi kształcenia się na studiach zaocznych.

4. Terminy rozpoczęcia i trwania praktyk studentów zaocznych studiów wyższych szkół rolniczych ustala rektor w drodze bezpośredniego porozumienia z zakładami pracy.

§ 9. Ubezpieczenia studentów od wypadków w okresie praktyki regulują przepisy, wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 10. Dla należytego czuwania nad przebiegiem praktyk studenckich dyrekcje zakładów obowiązane są powołać zakładowych kierowników praktyk spośród osób o wysokich kwalifikacjach zawodowych i społecznych, w miarę możliwości posiadających ukończone studia wyższe.

§ 11. 1. Zakładowy kierownik praktyk, w zależności od liczby praktykantów, zwolniony zostaje częściowo od innych zajęć, a przy liczbie ponad 50 praktykantów powinien być całkowicie zwolniony od innych zajęć zasadniczych zachowując pobory obliczane analogicznie jak za urlop wypoczynkowy.

2. W razie gdy zakładowy kierownik praktyk nie zostaje zwolniony od innych zajęć do pełnienia opieki nad praktykami, otrzymuje on z zakładu pracy dodatek do wynagrodzenia miesięcznego w wysokości od 10 do 15% wynagrodzenia miesięcznego zależnie od decyzji dyrekcji zakładu pracy.

3. Za pomyślne wyniki praktyk zakład pracy może przyznać na wniosek szkoły wyższej zakładowemu kierownikowi praktyk premię w wysokości od 10 do 20% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za okres kierownictwa praktykami w danym roku szkolnym.

4. Wysokość premii ustala dyrekcja zakładu biorąc pod uwagę długość okresu sprawowania funkcji zakładowego kierownika praktyk.

§ 12. Nadzór nad przebiegiem studenckich praktyk pedagogicznych w szkole ogólnokształcącej lub zawodowej sprawuje dyrektor szkoły, bądź wyznaczony przez niego prowadzący nauczyciel danego przedmiotu, który jest bezpośrednim kierownikiem praktyk pedagogicznych studentów.

§ 13. 1. Dyrektor szkoły lub wyznaczony przez niego nauczyciel z tytułu nadzoru nad przebiegiem wszystkich studenckich praktyk pedagogicznych w danej szkole (przed-szkole) otrzymuje za okres 2-tygodniowego trwania praktyk wynagrodzenie ryczałtowe, płatne z budżetu szkoły, w której odbywa się praktyka w wysokości następującej:

- 100 złotych — przy nadzorze nad praktykami 2 — 6 studentów,
- 150 złotych — przy nadzorze nad praktykami 7 — 10 studentów,
- 200 złotych — przy nadzorze nad praktykami więcej niż 10 studentów.

Przy dłuższym okresie trwania praktyk wysokość wynagrodzenia proporcjonalnie wzrasta.

2. Nauczyciel danego przedmiotu — bezpośredni kierownik praktyk otrzymuje za okres 2-tygodniowego trwania praktyk wynagrodzenie ryczałtowe, płatne z budżetu szkoły, w której odbywają się praktyki, w wysokości 200 złotych, niezależnie od liczby studentów. Przy dłuższym okresie trwania praktyki wysokość wynagrodzenia proporcjonalnie wzrasta.

3. Dyrektor szkoły przyznaje na wniosek szkoły wyższej nauczycielowi — bezpośredniemu kierownikowi praktyk pedagogicznych premię w wysokości 100 złotych za 2-tygodniowy okres trwania praktyk, płatną z budżetu szkoły. Przy dłuższym okresie trwania praktyk wysokość premii proporcjonalnie wzrasta.

§ 14. 1. Zakłady pracy obowiązane są ułatwić pracownikom szkoły wyższej oraz zainteresowanym ministerstw i urzędów centralnych upoważnionym do kontroli praktyk wstęp na teren zakładu.

2. Zakład pracy obowiązany jest w ciągu 14 dni po zakończeniu praktyk przesłać do właściwej szkoły wyższej dzienniki praktyk, sprawozdania studentów i opinię o przebiegu praktyk studenta, podpisane przez zakładowego kierownika praktyk i kierownika zakładu pracy.

§ 15. Ministerstwa i urzędy centralne, którym podlegają zakłady pracy (między innymi szkoły), przyjmujące studentów na praktykę, wydadzą w porozumieniu z ministerstwami, urzędami centralnymi, którym podlegają szkoły wyższe, szczegółowe instrukcje dla zakładów pracy w sprawie zawierania umów ze szkołami wyższymi, organizowania praktyk i kontroli ich przebiegu.

§ 16. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), którym podlegają szkoły wyższe, oraz ministrowie i kierow-

nicy urzędów centralnych nadzorujący zakłady pracy, w których odbywają się praktyki — w porozumieniu z Ministrem Finansów — przeznaczać będą co roku odpowiednie kwoty na finansowanie praktyk.

§ 17. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się odpowiednio do słuchaczy studiów nauczycielskich podległych Ministrowi Oświaty.

§ 18. 1. Rektor szkoły wyższej w granicach posiadanych kredytów może — na podstawie umowy zawartej z zakładem pracy — skierować na praktykę pracowników nauki w celu zapoznania się z problematyką produkcyjną i organizacyjną procesu produkcji oraz pogłębienia więzi szkoły wyższej z zakładem pracy lub w celu sprawowania kierownictwa dydaktycznego nad grupą studencką odbywającą praktykę w danym zakładzie pracy.

2. Czas trwania praktyki dla pracownika nauki ustala rektor.

3. Pracownik nauki, skierowany przez rektora szkoły do zakładu pracy dla zapoznania się z problematyką produkcyjną i pogłębienia więzi szkoły wyższej z zakładem pracy, otrzymuje ze szkoły wyższej w czasie pobytu w zakładzie pracy — niezależnie od uposażenia służbowego — wynagrodzenie ryczałtowe z bezosobowego funduszu plac w wysokości 550 zł miesięcznie.

4. Pracownicy nauki, odbywający praktyki na jednostkach pływających na morzu, otrzymują zakwaterowanie, żywnienie i wynagrodzenie na warunkach przysługujących nauczycielom państwowych szkół morskich w czasie rejsu statku szkolnego.

5. Koszty żywienia oraz wynagrodzenia ponosi szkoła wyższa, która skierowała pracownika nauki na praktykę na jednostce pływającej

§ 19. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie nr 79 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1954 r. w sprawie praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów szkół wyższych podległych Ministerstwu Szkolnictwa Wyższego (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-34, poz. 488 oraz z 1955 r. Nr 63, poz. 741).

§ 20. Wykonanie zarządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Szkolnictwa Wyższego Oświaty, Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej oraz innym zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 361 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1956 r. (poz. 1208).

UMOWA O PRAKTYKĘ STUDENCKĄ

Pomiędzy
 (pełna nazwa szkoły)
 zwaną w dalszym ciągu „szkołą wyższą”, reprezentowaną przez rektora szkoły lub upoważnioną przez niego osobę

 (nazwisko, imię i stanowisko)
 z jednej strony, a
 (nazwa zakładu pracy — przedsiębiorstwa

 i ministerstwa, któremu zakład pracy podlega)
 zwanym w dalszym ciągu umowy „zakładem”, reprezentowanym przez kierownika zakładu lub upoważnioną osobę

 (imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe)
 z drugiej strony — została zawarta umowa na okres od do
 o następującej treści:

1. Szkoła wyższa kieruje studentów do zakładu pracy celem odbycia praktyk w następujących specjalnościach:

Lp.	Praktyka wakacyjna, pedagogiczna, przeddyplomowa lub dyplomowa	liczba studentów		Czas trwania praktyki	Termin rozpoczęcia i zakończenia praktyki	U w a g i
		mężczyzn	kobiet			

2. Praktyka studencka odbywa się zgodnie z przewidzianym programem praktyki pod kierunkiem wykwalifikowanych specjalistów (inżynierów) wyznaczonych spośród załogi zakładu.

3. Zakład pracy zobowiązuje się:

- 1) szkolić praktycznie studentów w ich specjalnościach przez umożliwienie im pracy odpowiadającej programowi praktyk, zaopatrzyć w niezbędny sprzęt i narzędzia oraz materiały potrzebne do odbywania praktyki, umożliwić studentom kończącym studia przygotowanie materiałów do prac dyplomowych;
- 2) wyznaczyć na czas trwania praktyk zakładowego kierownika praktyk;
- 3) zaopatrzyć studentów w odzież roboczą i ochronną, obuwie oraz sprzęt ochrony osobistej zgodnie z tabelami norm odzieży roboczej i ochronnej, obowiązującymi w danym zakładzie pracy;
- 4) przydzielić pomieszczenie do przechowywania odzieży i przyborów studentów oraz zapewnić przechowywanie tych rzeczy;
- 5) dostarczyć studentom na czas trwania praktyki bezpłatnie odpowiednio wyposażone pomieszczenia mieszkalne; w razie gdy zakład nie posiada we własnym użytkowaniu pomieszczeń, obowiązany jest dostarczyć studentom odpowiednie pomieszczenia mieszkalne wynajęte na swój koszt; przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy praktyka odbywa się w miejscu zamieszkania studenta;
- 6) zapewnić studentom wyżywienie (3 razy dziennie) na warunkach określonych w § 5 zarządzenia nr 361 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1956 r. (Monitor Polski Nr 105, poz. 1208) we własnych stołówkach; w razie nieposiadania własnych stołówek zapewnić pełne wyżywienie w zakładach zbiorowego żywienia; student opłaca wyżywienie z wynagrodzenia ryczałtowego otrzymywanego ze szkoły wyższej;
- 7) wypłacić praktykantom na rachunek szkoły wyższej wynagrodzenie ryczałtowe dodatkowe oraz dodatki rodzinne według zasad określonych w § 4 ust. 6 pkt 2 bądź ust. 4 zarządzenia nr 361 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1956 r.;
- 8) wypłacić na własny rachunek koszty podróży, noclegu i diet według norm stosowanych przy podróżach służbowych pracowników państwowych w przypadkach określonych w § 6 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 361 z dnia 6 grudnia 1956 r.;
- 9) zaznajomić studentów z przepisami:
 - a) o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.
 - b) o bezpieczeństwie i higienie pracy;

10) dopilnować, aby studenci byli zatrudnieni w granicach obowiązujących godzin pracy w danym zakładzie, w którym odbywają praktyki;

11) wydawać zaświadczenia, upoważniające studentów do korzystania z lecznictwa pracowniczego w czasie odbywania praktyki;

12) udostępnić pracownikom nauki wstęp do zakładów pracy celem przeprowadzenia kontroli przebiegu praktyk wakacyjnych i dyplomowych.

4. Do obowiązków szkoły wyższej należy:

- 1) opracowanie programu praktyk i uzgodnienie go z zakładem pracy;
- 2) zapoznanie studentów z programem i zadaniami praktyk;
- 3) przestrzeganie właściwego terminu praktyk;
- 4) kontrolowanie przebiegu praktyk;
- 5) zwracanie we właściwym czasie na rachunek odpowiednich zakładów pracy kwot z tytułu wynagrodzenia wypłacanego studentom za odbywanie praktyk.

5. Uprawnienia do świadczeń przewidzianych w ustawie o ubezpieczeniu społecznym w razie wypadku podczas zatrudnienia studentów regulują przepisy wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

6. Wszelkie spory mogące wyniknąć z niniejszej umowy na tle majątkowym rozstrzygają rektorzy szkół wyższych w porozumieniu z kierownictwem zainteresowanego zakładu pracy, w razie zaś niedojścia do porozumienia — Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z właściwymi ministrami lub kierownikami centralnych urzędów, a w ostatecznym przypadku — właściwa komisja arbitrażowa.

7. Umowa niniejsza sporządzona została w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach — po jednym dla każdej z umawiających się stron.

(rektor szkoły wyższej)

(kierownik zakładu pracy)

Data